

01. Dejlig er den himmel blå

Dejlig er den himmel blå,
lyst det er at se derpå,
hvor de gyldne stjerner blinke,
hvor de smile, hvor de vinke
:os fra jorden op til sig:

Det var midt i julenat,
hver en stjerne glimted' mat
men med ét der blev at skue
én så klar på himlens bue
:som en lille stjernesol:

Når den stjerne lys og blid
sig lod se ved midnatstid,
var det sagn fra gamle dage,
at en konge uden mage
:skulle fødes på vor jord:

Vise mænd fra Østerland
drog i verden ud på stand
for den konge at oplede,
for den konge at tilbede,
:som var født i samme stund:

De ham fandt i Davids hjem,
de ham fandt i Betlehem
uden spir og konge trone,
der kun sad en fattig kone,
:vugged' barnet i sit skød.:

Stjernen ledte vise mænd
til vor herre Kristus hen;
vi har og en ledestjerne,
og når vi den følger gerne,
:kommer vi til Jesus Krist:

Denne stjerne lys og mild,
som kan aldrig lede vild,
er hans guddoms ord det klare,
som han os lod åbenbare
:til at lyse for vor fod.:

N.F.S. Grundtvig

02. Glade jul

Glade jul, dejlige jul
engle dale ned i skjull!
Hid de flyve med paradigrønt,
hvor de se, hvad for Gud er skønt,
:lønlig blandt os de gå:

Julefryd, evige fryd
hellig sang med himmelsk lyd!
Det er englene, hyrderne så
dengang Herren i krybben lå,
:evig er englenes sang:

Fred på jord, fryd på jord,
Jesus barnet blandt os bor!
Engle sjunge om barnet så smukt.
han har himmerigs dør oplukt
:salig er englenes sang:

Salig fred, himmelsk fred
toner julenat herved!
Engle bringer til store og små
bud om ham, som i krybben lå:
:fryd dig, hver sjæl, han har frelst:

B S. Ingemann

08. Dejlig er jorden

Dejlig er jorden
prægtig er Guds himmel
skøn er sjælens pilgrimsgang
Gennem de fagre
riger på jorden
går vi til Paradis med sang.

Tider skal komme
tider skal henrulle
slægt skal følge slægters gang
aldrig forstummer
tonen fra himlen
i sjælens glade pilgrimssang.

Englene sang den
Først for markens hyrder
skønt fra sjæl til sjæl det lød
Fred over jorden
Menneske, fryd dig
os er en evig frelser fod.

B S. Ingemann

03. Et barn er født i Betlehem

Et barn er født i Betlehem,
thi glæder sig Jerusalem!
Halleluja, halleluja!

En fattig jomfru sad i løn
og fødte himlens kongesøn.
Halleluja, halleluja!

Han lagdes i et krybberum,
Guds engle sang med fryd derom.
Halleluja, halleluja!

Og østens vise ofred' der
guld, røgelse og myrra skær.
Halleluja, halleluja!

Forvunden er nu al vor nød,
os er i dag en frelser fød.
Halleluja, halleluja!

Guds kære børn vi blev på ny,
skal holde jul i himmelby.
Halleluja, halleluja!

På stjernetæpper lyseblå
skal glade vi til kirke gå.
Halleluja, halleluja!

Guds engle der os lære brat
at synge som de sang i nat.
Halleluja, halleluja!

Da vorde engle vi som de,
Guds milde ansigt skal vi se.
Halleluja, halleluja!

Ham være pris til evig tid
for frelser bold og broder blid.
Halleluja, halleluja!

N.F.S. Grundtvig

04. En rose så jeg skyde

En rose så jeg skyde
op af den frosne jord,
alt som os fordem spå'de
profetens trøsteord.
Den rose spired frem
midt i den kolde vinter
om nat ved Betlehem.

For rosen nu jeg kvæder
om kap med himlens hær:
En jomfru var hans moder,
Maria ren og skær.
I ham brød lyset frem
midt i den mørke vinter
om nat ved Betlehem.

Den rose fin og lille
har dejlig duft og skær;
den lyse for os ville
og sprede mørket her;
I sandhed mand og Gud
af syndens nød og pine
han nådig hjalp os ud.

Thomas Laub, vers: 3: Uffe Hansen

06. Julen har bragt velsignet bud

Julen har bragt velsignet bud,
nu glædes gamle og unge
hvad englens sang i verden ud.
nu alle små børn skal sjunge.
Grenen fra livets træ står skønt
med lys som fugle på kviste
det barn, som sig glæder fromt og kønt,
skal aldrig den glæde miste.

Glæden er jordens gæst i dag
med himmelkongen den lille
du fattige spurv, flyv ned fra tag
med duen til julegilde!
Dans lille barn, på moders skød,
en dejlig dag er oprunden,
i dag blev vor kære frelser fød,
og paradisvejen funden!

Frelseren selv var barn som vi,
i dag han lå i sin vugge,
den have, Guds engle flyver i,
vil Jesus for os oplukke
Himmerigs konge blandt os bor,
han juleglæden os bringer,
han favner hver barnesjæl på jord
og lover os englevinger!

B.S. Ingemann

05. Det kimer nu til julefest

Det kimer nu til julefest,
det kimer for den høje gæst,
som steg til lave hytter ned
med nytårsgaver: fryd og fred.

O, kommer med til Davids by,
hvor engle sjunger under sky;
o, gang med på marken ud,
hvor hyrder hører nyt fra Gud!

Og lad os gå med stille sind
som hyrderne til barnet ind,
med glædestårer takke Gud
for miskundhed og nådebud!

O Jesus, verden vid og lang
til vugge var dig dog for trang,
for ringe, om med guld tilredt
og perlestukken, silkebredt.

Men verdens ære, magt og guld
for dig er ikkun støv og muld;
i krybben lagt, i klude svøbt
et himmels liv du har mig købt.

Velan, min sjæl, så vær nu glad,
og hold din jul i Davids stad,
ja, pris din Gud i allen stund
med liflig sang af hjertens grund!

ja, sjunge hver, som sjunge kan:
Nu tændtes lys i skyggers land,
og ret som midnatshanen gol,
blev Jakobs stjerne til en sol.

Nu kom han, patriarkers håb,
med flammeord og himmeldåb;
og barnet tyder nu i vang,
hvad David dunkelt så og sang.

Kom, Jesus, vær vor hyttegæst
hold selv i os din julefest,
da skal med Davidsharpens klang
dig takke højt vor nytårssagn!

N.F.S. Grundtvig

07. Velkommen igen Guds engle små

Velkommen igen, Guds engle små,
fra høje himmelsale,
med dejlige solskinsklæder på,
i jordens skyggedale!
Trods klingrende frost godt år I spå
for fugl og sæd i dvale.

Vel mødt under sky på kirkesti,
på sne ved midnatstid!
Udbære vor jul ej nænner I.
derpå tør nok vi lide;
o, ganger dog ej vor dør forbi,
os volder ej den kvide!

Med venlige øjne himmelblå,
I vugge og i senge,
vi puslinger har i hver en vrå,
som blomster gro i engle!
O, synger for dem, som lærker slå,
som hørt de har ej længe!

Så drømme de sødt om Bethlehem,
og er det end forblommet
de drømme dog sandt om barnets hjem,
som lå i krybberummet;
de drømme, de lege jul med dem,
hvis sang de har fornummet.

Da vågne de mildt i morgengry
og tælle mer ej timer,
da høre vi julesang på ny,
som sig med hjertet rimer,
da klinger det sødt i højen sky,
når juleklokken kimer.

Da vandre Guds engle op og ned
på salmens tonestige,
da byder vor Herre selv Guds fred
til dem, den efterhige;
da åbner sig Himlens borgeled
da kommer ret Guds rlge.

N.F.S.Grundtvig

09.Højt fra træets grønne top

Højt fra træets grønne top
stråler juleglansen;
spillemand spil lystigt op!
Nu begynder dansen.

Læg nu smukt din hånd i min,
ikke rør ved den rosin!
Først skal træet vises,
siden skal det spises.

Se, børnlil, nu går det godt,
I forstår at trave!

Lad den lille Signe blot
få sin julegave!
Løs kun selv det røde bånd!
Hvor du ryster på din hånd!
Når du strammer garnet,
kvæler du jo barnet.

Peter har den gren så kær,
hvorpå trommen hænger;
hver gang han den kommer nær,
vil han ikke længer.
Hvad du ønsker, skal du få,
når jeg blot tør stole på,
at du ej vil tromme,
før min sang er omme.

Anna, hun har ingen ro,
før hun får sin pakke,
fire alen merino
til en vinterfrakke
Barn, du bli'r mig alt for dyr;
men da du så propert syr,
sparer vi det atter,
ikke sandt, min datter!

Denne fane ny og god,
giver jeg til Henrik;
Du er stærk, og du har mod,
du skal være fændrik.
Hvor han svinger fanen kækt!
Børn, I skylder ham respekt.
Vid, det er en ære,
Dannebrog at bære.

Oh, hvor er den blød og rar
sikken dejlig hue!
Den skal sikre bedstefar
imod frost og snue.
Lotte hun kan være stolt,
tænk jer, hun har garnet holdt!
Det kan Hanne ikke;
hun kan bare strikke.

Børn, nu er jeg blevet træt,
og I får ej mere;
moder er i køkkenet,
nu skal hun traktere.
Derfor får hun denne pung;
løft engang, hvor den er tung!
Julen varer længe,
koster mange penge.

Peter Faber

Happy Holidays

10. Sikken voldsom trængsel og alarm

Sikken voldsom trængsel og alarm,
det er koldt og man må gå sig varm;
lygten tændes klokken fire alt,
det skal være aften med gevalt.
Midt på gaden sælges træer og frugt
se, butikken hvor den stråler smukt,
varer kan man få i tusindvis,
tænk Dem bare under indkøbspris,

Pyntet smukt af en usynlig hånd
står nu træet der med lys og bånd,
Døren åbnes og man strømmer ind,
kredsen sluttet med begejstret sind.
Børnene de hopper rask afsted,
bedstefader han er også med,
lad os tage del i deres sang,
brødre, vi var også børn engang,

Juleaften, o hvor er du sød,
så skal alle folk ha' risengrød;
æbleskiven bliver flittig vendt,
gåsestegen er til bag'ren sendt.
Bonden sidder tidligt ved sit fad
sikken Guds velsignelse af mad,
lænkehunden selv får dobbelt sul,
den skal også vide, det er jul,

Når man ikke er en doven krop
står man julemorgen tidlig op,
klokken kimer, gaden er så glat,
kirken lyser i den stille nat.
Indenfor er sang og festlig fred
og man føler sig så vel derved,
allerhelst når præk'nen ikke dur,
thi så får man sig en lille lur,

Du, som sendte os den skønne fest,
hvad der båder os, det ved du bedst,
og jeg har det håb, at før jeg dør
du ej nægter mig en vis favor;
drej kun universet helt omkring,
vend kun op og ned på alle ting,
jorden med - thi den er falsk og hul -
rør blot ikke ved min gamle jull

Peter Faber